

322 Index Librorum Prohibitorum.

Modus solennis, & authenticus ad inquisen-

APPENDIX.

Margarita pastorum.
Medicina anima pro sanis sicut &
agrotis inflante morte.
Medicina anime, adjunctis imaginibus
mortis.
Medicina anima, tam his qui firma,
quam aduersa corporis valetudine praesi-
ti sunt, in moris agone, & extremis
his periculissimis temporibus maxime
necessaria.
Meditationes fanstorum Patrum, quibus
Dominicus passionis mysterium explicatur.
Methodica juris utriusque traditio.
Mirabilia liber.
Missa Evangelica.
Missa Latina, que olim ante Romanam
citeri annum 700. erat.
Modus confundi, & modus orandi, prout
imprese Doleatus.

Modus orandi, & confundi.
Monumenta fanstorum Patrum Orthodo-
xographia, hoc est, Theologie sacrafan-
ta, ac sinceris fidei doctores numero
citeri octoginta quinque Ecclesie
Iustiniani, auctores patrum Graec., partim
Latini, Basiliensis 1569, nisi emendentur.
Multi integrum loci sacra doctrina, veteris
& novi Testamenti ex Hebreo & Graeca
lingua in Latinum & Germanum ferme-
nente translati.

AUCTORES PRIME CLASSIS.

N

Nicolaus Amsdorffius.
Nicolaus Baltingius.
Nicolaus Borbonius, Vandoperanus.
Nicolaus Brilling.
Nicolaus de Calabria.
Nicolaus Gallafus.
Nicolaus Galeus.
Nicolaus Gallus.
Nicolaus Gorbilius.
Nicolaus Herfordse Anglus.
Nicolaus Kronpac.
Nicolaus Machavelius.
Nicolaus de Peltzlinow.
Nicolaus Quodius.
Nicolaus Radivil, Palatinus Wilnensis.
Nicolaus Ridulus.
Nicolaus Seubelius.

Nicolaus Schneckerus, vel Schneckerus.
Nicolaus Storckius.
Nicolaus Udall Anglus.

APPENDIX.

Natalis Tornetius.
Nathan Cyhrerus.
Nathanac Neichkonus, Id est, Theodorus
Beda.
Nicolaus Bloccius, Ludimagister Leydenfis.
Nicolaus Bucerius, Brugenfis.
Nicolaus Cancerinus.
Nicolaus Celerianus.
Nicolaus Collado.
Nicolaus Eibenius.
Nicolaus Florus.
Nicolaus Grimoaldus.
Nicolaus Hommingius, vel Keniagius.
Nicolaus Lagenteuffel.
Nicolaus Lefferus.
Nicolaus Opton.
Nicolaus Rudergerus.
Nicolaus Schmidius.

CITERIORUM AUTORUM LIBRI PROHIBITI.

Nicolaus Clemangius, opera illa tantum
modo permitti poterunt, que iusta
confusa Patrum deputatorum emenda-
recedantur.
Nicolaus Franci carmina, contra Petrum
Aerarium.
Nicolaus Rodigi, exhortatio ad Germaniam.
Item predicationes carmine conscriptae.
Nicolaus Winnumni Columbenses, sive de ar-
te natandi Dialogus.

APPENDIX.

Natalis Beda, liber confessionis.
Nilus Theofalonicensis, contra PP. alias
Illico suppositus.

INCITERIORUM AUTORUM LIBRI PROHIBITI.

Nomenclator insignium scriptorum.
Notariorum artis Opera omnia.
Notariorum vera Ecclesia,

APPENDIX.

Narratio eorum, que contigerunt in
patria inferiori, anno 1560.
Necromantia Opera, & scripta omnia.
Novae glossæ ordinatrix, donec meliora Do-
minus, &c. sive in Euangelium secun-
dum

Index Librorum Prohibitorum.

523

dum Matthæum, Matrem, & Iacobum
Commentarij, ubicumque impresi, suc-
cuntur.

Nova precatio, ex opimis quibusque
scriptis, precuporum nostrorum scilicet Tho-
logorum.

AUCTORES PRIME CLASSIS.

O

Oecolampadius Joannes.
Orthophilus Marot, Francus.
Oswaldus Andreas.
Oswaldus Myconius.
Otto Beunfelius.
Otto Cerberus Papergens.
Otto Henricus.
Otto Vincetus.
Otto Weidmillerius.
Othonellus Vidaphi.

APPENDIX.

Oander Lucas.
Owaldus Betus.
Otho Grifolius, Guatinius Cattus.
Otho Wittenburgius, Limburgensis.
Otho Zander.
Ovenus Guntharius.

CITERIORUM AUTORUM LIBRI PROHIBITI.

Ogeti Dani Fabula & in Ovidii Meta-
morphoseos libris commentaria, sive
enarrationes allegoricae, vel tropologicae.

APPENDIX.

Olimpus Fulvius Morat, Dialogi, Epi-
stola & Carmina.

CITERIORUM AUTORUM LIBRI PROHIBITI.

Oeconomia Christiana.
Onus Excl-
-fex.
Opera divina della Vita Christiana.
Oranti modus.
Orationes Dominicales Gryphi.
Oratio pro Iulo a Liger, a quondam be-
ne docto & Chrlstiano perscripta, liber
sic incipitus.

APPENDIX.

Oprima ratio componenda religionis,
qua sit.
Opus magni lapidis, per Lacidatum.

Oratio Dominica, cum aliis quibusdam
precaturulis Grace cum Latina versione
& regione polita, quibus adjunctum
est Alphabetum Graecum.

Oratio Ecclæsiæ Garmanæ, ac Belgæ
lib., &c. 1566.

Orationes Funebres, & Epicedia, per Te-
mos distinctum Opus.

Orationes Funebres de hereticis habita-
ceris Tomis impresse.

Ordo Ecclæsiæ, circa doctrinam, Sa-
cramenta, & Ceremonias, in ducento
Illustrissimi Ducis Bavariae Friderici ob-
leviandus.

Orthodoxographia Theologie profanatae,
& sacerdotum fidei Doctores, &c. donec
expurgentur.

Olandanus live acta Norimbergæ.

AUCTORES PRIME CLASSIS.

P

Pacimontanus Balshafar.
Paulus Commodus Brittanus.

Paulus Conflans Phrygio.

Paulus Daypodium.

Paulus Ebetus.

Paulus ab Ezen.

Paulus Fagiis.

Paulus Ritus Ifrahita.

Paulus Schalikus.

Pellicanus Conradus.

Petrus Abalardus.

Petrus Arriopagus.

Petrus Brabachius.

Petrus Cholnus.

Petrus Decidenfis.

Petrus Ferraien.

Petrus Joan. de Villa Seriatum.

Petrus Martyr, Vermilius.

Petrus Martyr, Venungius.

Petrus Mc-foe.

Petrus Molinarus.

Petrus Ofierius.

Petrus Paulus Vergilius.

Petrus Payne, Anglus.

Petrus Sebilla.

Petrus Simlerus.

Petrus Trimorsheim.

Petrus Waldus.

Petrus Wiretus.

Philippus Melanchthon.

Philotheus Irrenus.

Philotheus Irrenus, Eupolianus.

Pomeranus.

A.P.

APPENDIX.

Palatinus Rednado.

Barceus Piero - Archiepiscopus Cantuaricus.

Bariccius Ceburnus.

Paulus Ccelius.

Paulus Dolcius.

Paulus Florenius.

Paulus Joan Alciatus.

Paulus Keinerius.

Petrus Berexius.

Petrus Boffinus.

Petrus Boquinus.

Petrus Calcidorus.

Petrus Clake.

Petrus Dasenus.

Petrus Dilectus.

Petrus Doggnus.

Petrus Gellig, seu patiens.

Petrus Glafier.

Petrus Haftinus.

Petrus Palladius.

Petrus Barashul.

Petrus Paulus, Nochsterus.

Petrus Ramus.

Petrus Rainanus.

Petrus Statforius.

Petrus Treter.

Petrus Warembach, ab Altenkirchen.

Petrus Wirth.

Philippus Delbruner.

Philippus Dirixton, qui suos Anabaptistis

fatos scribit literis P. D.

Philippus Felsinius.

Philippus Gerard.

Philippus Neibruner.

Philippus Keyer.

Philippus Lonicerus.

Philippus Marbachius.

Philippus de Marinix, Dominus de S. Al-

degunda.

Philippus Merzilius.

Philippus Morenius.

Philippus Nicol.

Philippus Risticus.

Philippus Wagnerus.

Pinkintonus pseudo-Episcopus Dunilensis.

Primus Tuberus Coriolanus.

Procopius Lupatus.

Certorum Antorum Libri prohibiti.

Pauli Doleii platerium greco carmine

versum, cum prelatione,

Philippi Melanchonis.

Paralipomenon omnium rerum memorabilium.

Palquillus Fagius.

Palqui.

Petri Aetini Opera omnia.

Petri Augenii parabolae.

Petri Molinii Protagonis Pedologia in

puerorum usum conferptia.

Petri de Virga peregrinatio Hierusalem.

Philippi Carti Liber adversus Henricum

Brunswicensem.

Poggi Florentinus, Facetia.

Polydori Virgilii, de inventoribus rerum

liber, qui ab haereticis auctus, & depravatus est.

Pompeii Barberi, liber de secretis Naturae.

APPENDIX.

Panoplia omnium liberalium, Mechanicarum, aut Sedentiarum ariuum cum

imaginibus auctore Hartmann Scopero,

Novoforensi, Norico, Franckfurti ad

Menium 1567, donec expurgetur.

Papyrus Matroni libri sex, de vita Episcoporum

Urbis Rome, nisi fuerint ex corde

rebus ab auctore, cum approbatione Ma-

gistrorum facit Palatini.

Paupheras Coruchi Chaldaica, in sacra

Biblia.

Pauli Diaconi historia impressa Basilea

1569, nisi delectur epistola, que habe-

tur in ejus principio, que est non pro-

bati auctoris.

Petri de Abbano, Opera Geometrica, &

ejusdem de omni genere divinitatis Opera.

Petri Fernandez de Villegas, Archidiaconi

Burgensi Floculos Sanctorum.

Petri Guntheri, Rhetorica, nisi expurge-

atur.

Petrus Pomponarius, de Incantacionibus.

Petri Romanus, circulus Divinitatis.

Petri de Vineis, Querimonia Friderici se-

cundi Imperatoris.

Polydori Virgilii de inventoribus rerum li-

ber Romae iussu Gregor. XIII. 1576, ex-

purgatus & excusus permititur.

Postilla Draconis, per annum.

Practica Musica Hermanni Finchii.

Præfatio Iacobi Harrelli, in quinqquaginta

Comicerum sententias Gracianinas.

Psalmi aliquor Davidic, per Henricum Ste-

phanum, & quoddam alios, Greco cat-

osing traduci.

Platerium Hebreicum, Gracum, Latinum,

cum annotationibus, impressum per Se-

bastianum Munsterum.

Incertorum Antorum Libri prohibiti.

Paralipomenon rerum memorabilium.

Palquillus Fagius.

Lingoniensi, e Gallico sermone in Latine-

nun convertum.

Poemata variae Doctorum, nisi corrigan-

ter.

Postilla Majores.

Praxis, & Taxa officina penitentiarie Pa-

pa, ab hereticis depravata.

Prisepe, que una cum Virgilio circum-

feri solet.

Protocollum, hoc est, acta colloqui inter

Falainos, & Wittembergicos Theolo-

gos.

Palmi Davidis carnine impressi Lovani-

Palterium Davidis, ex Hebreico in Ger-

manicum, & Latinum sermonem fideliter

translatum.

Pysmontane libri, & scripta omnia.

AUTORES PRIMÆ CLASSIS.

Q

Uirinus Beuterus Monsbencensis.

Certorum Antorum Libri prohibiti.

APPENDIX.

Ueritatem Friderici II. Imperatoris

auctore Petro de Vincis, Cancellario

epidem Friderici.

Incertorum Antorum Libri prohibiti.

APPENDIX.

Uerela de Ponitiscis infidili per Ger-

maniam.

Quinque librorum Moysis brevis ac perpi-

cia explicatio.

AUTORES PRIMÆ CLASSIS.

R

Aphael Mufaeus.

Rapodus.

Raydenus.

Raymudus Neophytus.

Kabeletus.

Rhegus Urbanus.

Reinhards Lorichus Hadamarius.

Relicatus Tigurinus.

Richardus Morifinus, Anglus.

Richardus Samson.

Richardus Tavernor.

Ricardus Trachius, de Todygina. Ricardus Wich.
Robertus Anglus.
Robertus Bannes.
Robertus Baus.
Robertus a Moscham.
Robertus Stephanus.
Rod Naja.
Rodolphus Gualterus, Tigurinus.

APPENDIX.

R Einerus Reineceius, Steinchenus.
Reinholdus Marcanus Westphalus.
Richardus Coxus.
Richardus Fesuno.
Richardus Wyle.
Robenfonsis Bangarensis.
Robertus Clowleyus.
Robertus Hornus.
Robertus Recordus.
Robertus Wakefelde.
Robertus Wasomus.
Robertus Hospiianus.
Rodulphus Lemanus.
Rodulphus Lodolfi.
Rodulphus Stellius.

Certorum Authorum Libri prohibiti.

R Aymundi de Sabaude prologus in Tho-
logiam naturalem.

APPENDIX.

R icardi Dinothi, de rebus, & Donec
factis memorabilibus, loci corri-
communes historici. Et eiusdem aduersaria Historica. gantur.
Roffensis fallo adscriptus, liber de fiducia,
& misericordia Dei.

Certorum Authorum Libri prohibiti.

R atio brevis factarum tractandarum con-
cionum.
Ratio cur, qui confessionem Augustanam
proficiunt, &c.
Ratio, & Methodus confundandi periculose
decumbentes.
Receptatio omnium figurarum sacrae Scri-
pturae.
Reformatio Ecclesie Coloniensis.
Regis & Senatus Anglici sententia, de Com-
icio, quod Paulus Episcopus Romanus,
Manus fuerit simulacrum.
Restitutio doctrinae, & vite Christianae
liber, per Monasticon Anabapti-
stas eius.

APPENDIX.

R atio & forma publice orandi Deum,
aque administrandi Sacramenta in
Anglorum Ecclesia, qua Genus collig-
itur.
Recensio de inferno.
Recensio in Galia ob religionem gestans
libri tres.

AUCTORES PRIMA CLASSIS.

S apidus Poeta.
Scaplerus.
Schneppius, vel Seckius.
Sebalodus Haurentius.
Sebalodus Heyden.
Sebalodianus Castalion.
Sebastianus Francus.
Sebastianus Frothelius.
Sebastianus Lepuscius.
Sebastianus Meyer.
Sebastianus Munsterus.
Servatius Hispanus.
Simon Grinatus.
Simon Heslaus.
Simon Hufetus.
Simon Salizetus.
Stephanus Doleatus.
Swenkfeldius.

APPENDIX.

S adellus Antonius.
Samuel Fischer.
Samuel Hebelus.
Samuel Neweler.
Samuel Radopiner.
Sandes Wigorniensis, Pseudo-Episcopus.
Scamlerus Petroburgensis, Pseudo-Episco-
pus.
Sebastianus Figulus.
Sebastianus Henricpetri.
Sebastianus Lupulus.
Sebastianus Sperhet.
Sebastianus Spradler.
Siegfriedus Sacus.
Sigismundus Suevus.
Simon Gedicas.
Simon Meyer.
Simon Pauli, vel Paulus Suevensis.
Simon Siderus.
Simon Simonius.
Simon Socidrus.
Stanlaus Sartensis.

Stephanus Geilachius.
Stephanus de Mariceto.
Stephanus Reich.
Stephanus Szegedius.
Stephanus Wacker.

Certorum Authorum Libri prohibiti.

S lgeberti liber, contra Papam Gregorium,
& contra Epistolam Paichais Papae.
Scaphini Firmiani Apologia, pro Baptista
de Crema.
Scaphini Windotensis Episcopi liber de
vera obedientia.

APPENDIX.

S ilva nuptialis Joannis Nevezani Astensis,
dove regurgita fucri.
Stephani Lindii Epistola de Magistratu &
Missa.
Suidae historia, nuper Basilea impressa
quamdui annotationes marginales, &
indices clementur.

Authorum incertorum Libri prohibiti.

S cholia in epistolam Pauli III. Pont. Max.
Scripta quazdam Pope & Monachatum de
Concilio Tridentino, &c.
Sententiae pueriles.
Sermones Convivales.
Sermones de providerie Dei.
Simplificatum & distillatum liber.
Simplex & succinctus orandi modus.
Simplicissima & brevissima Catholichimi Ex-
positio.
Sim Iacri, Istorie e Figure della Morte.
Somnium & Vancinum Eldra, de fatis
Monarchie Romana.

Specul. in cæcorum, ad cognitionem Euan-
gelici veritatis.

S ueremonia doctrina.
Summa totius Scripturae.

Summa in Smaragdum, super Evangelia &
Epistolas totius anni tam separata,
quam una cum ipso auctore impensa.

Supplicatio quorundam apud Hieros. E-

vangelistarum, ad Episcopum Constan-

tieniem.

Supplicio alteratione di novo mandata all'

Iustissimo Celsate Carolo Quinto.

Supparatio anorum mundi.

S yntagma clarissimorum virorum, qui Ha-
lae conveniunt super verbis in Cœna
Domini.

Synodus Margravensis.

APPENDIX.

S ancta Inquisitionis Hispanica acta.
Sanctorum Patrum meditationes, quibus
bus Domine passionis mysterio ex-
pliatur, acque historia de passione Chri-
sti expeditur.

Schola Christianæ libri duo.

Scripta eruditorum virorum, de Cœna
Domini.

Scriptorum publice propositorum a Profes-
soribus in Academia Wittembergensi.

Sententiae sanctorum Patrum de Cœna Do-
mini.

Sermo divine Majestatis voce pronuncia-
tus, in monte Sina.

Signa facta, & origo Missæ.

Solida refutatio compilatione Zwingiana
& Calviniana per Theologos Wittember-
gicos.

Somnium Viridatii, alias disputatio inter
Clericum & Militem.

Speculum justitie.

Speculum vite aulicæ, &c. sub titulo:
Poetici Libri.

Spiritus sancti figura, aut typi, originale
peccatum depingentes.

Starea prudentiam.

Strategemata Sathanæ.

Summa purioris doctrine, per Mansel-
leones ad Gallicanam Ecclesiæ missa,
&c.

Synodus sanctorum Patrum, convocata ad
cognoscendam & dijudicandam contro-
versiam, multos jam annos Ecclesiæ
Christi gravissime exercenter, de majo-
rato corporis Christi.

AUCTORES PRIMA CLASSIS.

T heobaldus Gerachius Bellicanus,
Theodorus Bibliander.
Thomas Blaetarus.
Thomas Grammatius.
Thomas Hofen.
Thomas Muncker.
Thomas Neogorius.
Thomas Platnerus.
Thomas Venatorius.
Thomas Wolphus.
Tielmannus Heschaufius.
Timotheus Neocorus.

APPENDIX.

Thalmanus Benedictus,
Theodorus Schneppius,
Theodorus Beza, Vzelius,
Theodorus Neogorcius,
Theodorus Scropius,
Theodorus Zwingerus,
Theophilus Baldanus,
Theophilus Fureclius,
Theophilus Paracelus,
Tobias Brunon,
Thomas Beconis,
Thomas Garwitzthuſ,
Thomas Copperis,
Thomas Corbeau,
Thomas Dranta,
Thomas Eratius,
Thomas Goſſordus,
Thomas Gyblonus,
Thomas Levetus,
Thomas Paynei,
Thomas Schebbachius, vel Selbachius,
Thomas Schwinnerton,
Thomas Tanholzner,
Thomas Wifonis,
Thomas Wildadius,
Timotheus Kirchnerus,
Trifolius Revelus.

Censorum Autorum Libri prohibiti,

T Argum, hoc est, Paraphrasis Cornelii Chaldaici, in lacra Biblia, interpretate Paulo Fagio,
Theatrum vite humanae, primum a Conrado Lycoleto Rubequensi inchoatum, deinde a Theodoro Zwingeri abolutum cupiuntque si impensisit, nisi corrigitur.
Theodori Nenensis, vel a Niemni Historia de schismate.
Theatrus Lingue Graeca, Henrici Stephani.
Theatrus Lingue Hebreicae Sandi Pagini, auctus opera Joannis Merceti, & Antonii Cervellati,
Thome Eliſi, Cypere piorum genauer, Catholicorum.
Thome Phreſigi opera omnia.

Incertorum Autorum Libri prohibiti,

Talmud Hebraeorum, ejusque glossa, Annotations, interpretationes, & expositiones omnes, si tamen prodierint

sine nomine Thalmud, & sine injuria, & calumnia in religionem Christianam, tolerabuntur.

Thematia 114. Baſilea disputata.
Traſatus ad omnes in Christianam libertatem malevolos.
Traſatus de rediſtibus, & Decimis.
Traſatus de vera & pura Ecclesia, falso A-hanafio fallo adſcripus.
Tragœdia de libero arbitrio.
Traſato del beneficio di Cristo.
Threni Hieremias Myſtici.
Trigamus.
Trilogium pro Catechiftis.
Troporum Theologicorum, &c.
Turicella.

APPENDIX.

TAbulus dux, quarum prima est summa scriptura veteris & novi Testamenti: altera vero, de decem preceptis.
Theologorum Wittembergensium vera & solidia refutatio duorum libellorum Jeſuitarum.
Threnodia Ecclesie Catholice, ad Christianum ſponſum ſuum.
Triumphi Romani, & Jeſu Christi in celum atendentis collatio.
Turco-Graeca libri octo, Baſilea imprefſi 1544, donec corrigitur.

Turingiorum exulum reponſio.
Torus Belgica urbiuum, Abbatarum, collegiorum diviſio ad opprimentum per novos Epifcopos Euangetium, &c. sine nomine auctoris, confiture, imprefſio-rit, & loci.

AUCTORES PRIME CLASSIS.

Vadianus Joachimus.
Valerius Antelmus Reid.
Valerius Philarcus.
Varmundus Lutholdus.
Velcurio.
Vergilius.
Victor de Bordeaux, vel de Bordens.
Victorinus Strigulus.
Vincenotus Oſtopenus.
Virtutus Petrus.
Vitellius, live Bentius.
Vitus Theodosius.
Vitus Wilemius.
Uricius Studerius.
Ulicius Velenus; Minihontensis,

Utris

Ulicius de Vitem.
Urbanus Rhegius.
Wendelin ab Helbach.
Wenzelaus Link.
Welsel, live Basilis Greeningenſis.
Westphalus Joachimus.
Wigandus Großer.
Wilhelmos Hefenus.
Wilhelmus Radenfis.
Wolphagus Fabritius, Capite.
Wolphagus Mater.
Wolphagus Meufel.
Wolphagus Mulfus.
Wolphagus Ruez.
Wolphagus Rupertus.
Wolphagus Walderus.
Wolphagus Willemburgensis.

APPENDIX.

Valentinus Erythræus.
Valentinus Frædoſius.
Valentinus Greſerius.
Valentinus Heiland.
Valentinus Hefenus.
Valentinus Merckel.
Valentinus Schaebius.
Valentinus Schmidlerus.
Valentinus Troedofius.
Valentinus Vannius, Malburgensis.
Valentinus Winchenius.
Valerius Filderus.
Verus Gratianus.
Veteranus Pinicrus.
Vincenotus Grunher.
Vinitor.
Vitus Brechweribach.
Vitus Mollerus.
Uldaricus Rappinensis.
Ulinus Zwingle.
Volradus Comes Mansfeldensis.
Wilhelmus Bidembachius.
Wilhelmus Clebitius.
Wilhelmus Nolderus.
Wilhelms Sarcerius.
Wilhelms Fischerus.
Wolphagus Amling.
Wolphagus Ammonius.
Wolphagus Apuelandius.
Wolphagus Audingus.
Wolphagus Bisbachius.
Wolphagus Camlingus.
Wolphagus Finkelhaus.
Wolphagus Maler.
Wolphagus Martius.
Wolphagus Oſchesius.
Wolphagus Periferus.

Conc. Trid. cum Gall.

Wolphagus Pribachius,
Wolphius.

Ceterorum Autorum Libri prohibiti:

Vili Merbachii Antipadeoda.
Item Commentaria in Pythagoram &
Phocylidis poemata.
Item Historia de sacerdotio Cheii.

APPENDIX.

Valentini Forſterii de ſucceſſoribus ab interflato, donec expurgetur.
Verni Modeſtini Pacimontani, de Officio Pii vii tractatus.
Vincenti Ciconiz Veronensis, Enarrationes in Psalmos, niſi corrigitur.
Uldarici ad Papam Nicolaium Epifola.
Uldarici Zali opera omnia, donec corrigantr.

Incertorum Autorum Libri prohibiti.

VAldeſium confeſſio & Apologia ſi dei, ad Aldeſium Regem Ungarie.
Varia doctorum, piorumque viorū, de corrupto Eccleſie ſtatu poemata.
Vindictari ſomnium, de potestate Papæ & principum ſecularium.
Vitatio Saxonica.
Vita & geſta Hildebrandi.
Vita Patrum cum Praefatione Martini Lutheri.
Vita Pont. Rom. wittembergiaz imprefſio.
Un breve modo, qual deve tener tiefcum padre.
Unio diſſidentium triparita.
Universitatis Wittembergensiſ ſeri agio; apud Princepium Fredericum.

APPENDIX.

Vita juventuis, cum Annotationibus, ſic Additionibus Philippi Melanchthonis.
Wittembergica acta Synodalia, a quadam collecta & per Wittembergianos Theologos probata, contra Illyrianos.
Wormatiſes Articuli.
Uſula Münsterbergeſis Duciſis defenſio, quare vitam monaſiſcam deteruerit.

AUCTORES PRIMÆ CLASSIS.

X

X Istus Berulius Augustanus.

AUCTORES PRIMÆ CLASSIS.

Y

Y Onellus, vel Ivelius, Anglus.

AUCTORES PRIMÆ CLASSIS.

Z

Z Ellius Keiferspergensis.

APPENDIX.

Z Acharias Hofmarius.

Zacharias Praetorius.

Zacharias Schilterus.

Zacharias Ursinus, Heidalbergensis.

REVOCATIO

QUARUMCUMQUE LICENTIARUM
Legendi, & habendi quomodolibet libros prohibitos quibuscumque personis ab omnibus etiam Romanis Pontificibus concessarum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

APOSTOLATUS Officium Nobis, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, de que Apostolicae personatis plenitudine, omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob haeresim, vel falsi dogmatis suspicionem, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis cuiuscumque gradus, & conditionis existentibus, etiam per litteras Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodo cumque & ex quacumque causa, tam per litteras in forma Brevis, quam aliter quomodo cumque a Nobis, seu prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu ab habentibus a Nobis, vel ab eis facultatem, &

au-

auditoriatem concessas, earum tenores perentibus pro expressis habentes, tenore praesentum revocamus, cassamus, & annulamus, ac pro revo- catis, cassatis, & annulatis haberet, nullique in posterum suffragari. Quin- imo libros per licencias hujusmodi permisso legentes aut habentes, penas in factis Canonibus, Constitutio- nibus Apostolicis, & Indicibus Libro- rum prohibitorum contentas incurre- re volumus, & declaramus, Decer- nentes, ut praesentes litterae, postquam in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancella- riae Apostolice, neconon in acie Cam- pi Flora affixa fuerint, infra duos menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimata fuissent, quod- que dictis duobus mensibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quante- tius comburende debet, deferre, qui- que aliquos similes libros prohibitos habere scierint, eos denuntiare te- neantur, neque de cetero similes li- centias, nisi a Congregatione Sancti

Anno a Nativitate D. N. IESU CHRISTI millesimo sexente, anno vigesimo tertio, Indictione sexta, die vero secunda mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patri, & D. N. D. Gregorii di- vina providentia Papa XV. Anno eius secundo, retroscripta littera Apostolica affixa fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis & Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancelleriae Apostolice, neconon in acie Campi Flora, ut moris est, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursem.

Octavius Spada, Mag. Curs.

THEOLOGIA ERRONEA, IDE EST PROPOSITIONES

Sub diversis SUMMIS PONTIFICIBUS Damnatae,
Juxta ordinem Tractatum Theologicorum dispositae, ita, ut
ad cautelam & pro faciliore usu, circa quamvis
Materiam statim occurrat, quid damnatum.

SUMMI PONTIFICES,

Sub quibus adjunctae Propositiones sunt damnatae, uti
& numerus Propositionum.

Summi Pontifices.

Propositiones.

Summi Pontifices.

Propositiones.

PIUS V. & Gregorius XIII. Anno 1579.
25. Januarii. Et Urbanus VIII. in Bulla
Eminenti, anno 1641, damnarunt pro-
positiones, vulgo Bajanas. 79

Paulus V. damnavit. Anno 1605. 14. Junii
de Penitentia. 1

Innocentius X. & Alexander VII. damnar-
unt quinque Propositiones, vulgo Jan-
senias. 5

Idem Alexander VII. anno 1659. 30. Ja-
nuarii damnavit. 6

Idem anno 1665. 24. Septembris & anno
1666. 8. Martii damnavit. 45

Innocentius XI. anno 1679. 2. Martii da-
mnavit. 65

Idem anno 1679. 23. Novemb. 2

Idem anno 1682. 18. Nov. de Penitentia. 1

Idem anno 1687. 28. Aug. damnavit Pro-
positiones, vulgo Molinianas. 63. que-
tanden hic sunt omisae, tum quia valde
fuerint absurdæ, tum quia magis ad al-
lantem quam Theologicam materiam spe-
ciantur. 2

Alexander VIII. anno 1690. 24. Augusti
damnavit. 2

Idem anno 1690. 7. Decemb. 31

Itaque Propositiones damnatae, de qui-
bus hic sunt. 237

Propositiones Lutheri & aliorum hereticov-
rum, quamvis damnatae, hic sunt omisae, &
quia ex principiis Fidei & Canticis Tridentini
tunc facile dignoscuntur. 1

PROPOSITIONES DAMNATAE

Circa materiam, quam Theologi tractant cum D. Thoma,
in Prima Parte.

TRACTATUS L.

DE DEO.

DEI Patris Simulacrum nefas est Chris-
tiano in templo collocare. Alexan-

der VIII. 1690. 7. Decemb. Propositione vigesima-
quinta.

DEUS donat nobis omnipotentiam suam,
ut ea utamur, sicut aliquis alteri donat
villam vel librum. Innocentius XL 23. No-
vemb. 1679.

DEUS

Juxta ordinem Tractatum Theologicorum. 533

DEUS subiectus nobis suam omnipoten-
tiam. Inoc. XI. 23. Novembris.

TRACTATUS II.

De Creatione hominis.

A absurdæ est eorum sententia, qui dicunt
hominem ab initio dono quodam fu-
pernaturali & gratuito supra conditionem
nature fuisse exaltatum, ut Idee, Spe,
& Charitate Deum supernaturales cole-
antur. 23. Baj.

A vanis & otorios hominibus secundum
inspicientiam Philolophorum exigitur eis
sententia, hominem ab initio sic constitu-

tum, ut per una natura superaddita fuen-
tit largitate Conditoris sublimatus, & ad
Dei Filium adoptatus. 24. Baj.

Integritas prime Creationis non fuit in-
debita humana naturæ exaltatio, sed na-
turalis ejus conditio. 25. Baj.

DEUS non potuisse ab initio talem creare
hominem, qualis nunc factus. 55. Baj.

Immortalitas primi hominis non erat
gratia beneficium, sed naturalis conditio. 25. Baj.

Falsa est Doctorum sententia prima ho-
minem poruisse a Deo creati & instituti
sine iustitia naturali. 79. Baj.

Pideatur etiam Tractatus de gratia, ubi
quædam de statu nature pura.

PROPOSITIONES DAMNATAE

Circa materiam, quam Theologi tradunt cum D. Thoma
in Prima Secunda.

TRACTATUS L.

De Actibus humanis, Conscientia, &c.

IN statu naturæ lapsæ ad peccatum mortale
& demissum, sufficit illa libertas, qua
voluntarius ac liberum fuit in causa sua
peccato originali & voluntarie Adam pec-
catus. Alex. VIII. 7. Dec. 1690.

Tamen iterum ignorantiæ invincibilis juris
nature, hec in statu naturæ lapsæ operan-
tem, re ipsa non excusat a peccato for-
malis. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 2

Non necesse est opinionem probabilem,
vel inter probabiles probabilitatem. Alex.
VIII. 7. Decemb. 1690.

Quod voluntarie sit, etiam si necessitate
sit, libere tamen sit. 27. Baj.

Pelagianus est error dicere, quod liberum

arbitrium valeat ad illum peccatum vi-
tandum. 46. Baj.

Ubi quis inventerit doctrinam in Augu-
stino clare fundaram, pote tenet & docere,
non respiciebat ad ultimam Pontificis Bullam.
Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 30

Omnis humana actio deliberata est Dei
dilectione vel mundi, si Dei charitas, Paris

est, si mundi, concupiscentia carnis, hoc

est, si mundi est. Alex. VIII. 7. Dec. 1690. 7

Intentione, quia quis detestatur malum, &
prosequitur bonum, mere, ut calefet ob-
tinere gloriam, non est recta, nec Deo plae-
cens. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 10

Quisquis etiam aeternæ mercede intuita
Deo famulari, charitate si cauerit, vicio
non carer, quoties inquit, sicut beatitudinis

operator. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 13

Conec. Trid. cum Gali.

Generatio, dum probabilitate sine intrin-
seca, sine extrinseca, quantumvis renui,
modis a probabilitatis finibus non excutatur,
confisi aliquid agimus, semper prudenter
agimus. Inoc. XI. 2. Mart. 1679. 3

Si liber sit alius junioris & moderni,
debet opinio censoris probabilis, dum non
confessus rejectum esse a sede Apostolica
tamquam improbabilem. Alex. VIII. 24. Sept.
1695. 27

Liberum arbitrium sine gratia Dei a di-
utorio, nonnulli ad peccandum valer. 27. Baj.

Pelagianus est error dicere, quod liberum
arbitrium valeat ad illum peccatum vi-
tandum. 46. Baj.

Quod voluntarie sit, etiam si necessitate
sit, libere tamen sit. 39. Baj.

In omnibus suis actibus peccator servit
cupiditatim dominante. 46. Baj.

Is libertatis modus, qui est a necessitate
te sub libertatis nomine, non repertus in
scriptis, sed solum nomen libertatis a
peccato. 41. Baj.

Illa quoque distinctio, quia opus dicitur
bisariam bonum, vel quia ex objecto &
omnibus circumstantiis rectum est & bo-
num, (quod moraliter bonum appellare
convenirent) vel quia est meritorium
Regni æterni, eo quod fit a vivo Christi
membro per spiritum charitatis, recipienda
putatur. 62. Baj.

Nomis Pelagiano errore admitti potest
Lilus

ulus aliquis liberi arbitrii bonus uix non
malus, & gratia Christi iuriam facit,
qui ita fuit & docet. 65. Baj.

Sola violentia repugnat liberati homi-
nis naturalis. 66. Baj.

Homo peccat etiam damnabiliter in eo
quod necessario facit. 67. Baj.

*Videatur etiam Tractatus de Peccatis
Gratiae, & Iustitiae.*

TRACTATUS II.

De Peccatis.

Comedere & bibere usque ad satietatem
ob solam volupatem non est peccatum,
modo non oblitus valeritudini, quia li-
cite potest appetitus naturalis fuis actibus
fuit. *Inno. XI. 2. Mart. 1679.* 8

Vocare Deum in telum mendaci levius,
non est tanquam irreverentia, propter quam
velut ei possit dampnare hominem. *Inno-*

XI. 2. Mart. 1679.

Si quis vel iolus, vel coram aliis, sive
interrogatos, sive propria sponte, sive re-
creationis causa, sive quocumque alio fini-
paret, non fecisse aliquid, quod revera-
fecit, intelligendo inter se aliiquid aliud,
quod non fecit, vel aliam viam ab ea, in
qua fecit, vel aliud quodvis addidit utrum-
rum revera non menitur, nec est perju-
tus. *Inno. XI. 2. Mart. 1679.* 24

Causa iusta uendit usi amphiblogiae est,
quones id necessarium aut uile est ad sa-
larem corporis, honorem, res familiares
tuendas, vel ad qualibet alium virtutis
adum, ita ut veritas occulatio censetur
tunc expediens & studiofa. *Inno. XI. 2.
Mart. 1679.* 37

Qui mediante commendatione vel mu-
nente ad Magnificat vel officium publicum
promotus est, poterit cum refutacio-
ne mentali praefare iuramentum, quod de
mando Regis a similibus soler exigit,
non habito respectu ad intentionem exigen-
tis, quia non tenet nisi fuit crimen occul-
tum. *Inno. XI. 2. Mart. 1679.* 28

Tam claram videtur formicationem te-
cundum se nullam involvere magistrum, &
solum esse malum, quia interdicta, ut contra-
traum rationi omnino difformum videatur.
Inno. XI. 2. Mart. 1679. 48

Mollities iure nature prohibita non est,
unde, si Deus eam non interdiviserit, lepe-
re est bona, & aliquando obligatoria sub-
mortali. *Inno. XI. 2. Mart. 1679.* 49

Famulus, qui submissis humeris scienter
adjuvar herum suum ascendere per fore-

bras ad stuprandam virginem, & maliobies
eisdem subiectis defensando scalam, aperte-
do janam, aut quid simile cooperando,
non peccat mortaliter, si id faciat metu
notabilis detrimenti, puta, ut a Domino
male tractetur, ut torvis oculis alpicatur,
ut domo expellatur. *Inno. XI. 2. Mart. 1679.*

Est probabilis opinio, que dicit esse tan-
tum veniale, osculum habitum ob delecta-
tionem carnalem & sensibilem, que ex
oculo oritur, sceluso profecto confessus
ulterior & pollutionis. *Alexand. VII. 2.
Mart. 1666.*

Nulum est peccatum ex natura sua ve-
niale, sed oame peccatum meretur penam
eternam. 20. Baj.

Ad rationem & definitionem peccati
non pertinet voluntarium, nec definitio
nis quaevis sit, sed causa originis, utrum
omne peccatum debet esse voluntarium. 26. Baj.

Unde peccatum Originis vere habet ra-
tionem peccati sine uila relatione ad refu-
tu ad voluntarium, a qua originem ha-
buit. 47. Baj.

Peccatum originis est habituali parvul
voluntati voluntarium, & habitualiter do-
minatur parvulo, eo quod non gerit con-
trarium voluntatis arbitrium. 48. Baj.

Et ex habituali voluntate determinante
ut, parvulus decadens sine regeneracio-
ni Sacramento, quando rationis uolumen con-
fucatus erat, actualiter Deum odio ha-
bitat, Deum blasphemet, & legi Dei repu-
gnat. 49. Baj.

Prava desideria, quibus ratio non con-
fici & eo, quia hono invitus patitur, sunt pro-
hibitum precepto. *Non concupisces.* 50. Baj.

Concupiscentia, sive lex membrorum, &
prava ejusdesideria, quia inviti sentient ho-
mines, sunt vera legis inobedientia. 51. Baj.

Onus celus ejus est conditionale, ut sum
autore & omnes posteros ex modo ince-
perit positi, quo inicit prima transgre-
sio. 52. Baj.

Quantum est ex vi transgressio, ran-
cum inerritorum malorum a genetore con-
statuit, qui cum minoribus nascutae
viri, quia qui cum majoribus. 53. Baj.

In peccato duo latus, aduersus & reatus:
transfume autem actu, nihil maner nisi
reatus live obligatio ad proximam. 54. Baj.

Omnis omnino peccatorum afflictiones sunt
ulices peccatorum ipsorum, unde Job &
Marius, que pars sunt, proper sua pec-
cauti pars sunt. 57. Baj.

Concupiscentia in tentis relapsis in pec-
cata u

Juxta ordinem Tractatum Theologicorum. 533

scutum mortale, in quibus iam determina-
tur, peccatum est, sicut & sili habitus
priavi. 47. Baj.

Motus pravi concupiscentia sunt prosta-
tu hominis virtutis, prohibitum precepto:

Non concupisces unde homo eos tentans,
& non consentiens, transgreditur precep-
tum: *Non concupisces*, quamvis transgredi-
eo peccatum non depetratur. 75. Baj.

Quamduo aliquid concupiscentia carna-
lis in diligente est, non factum preceptum:

*Dilige Dominum Deum tuum in toto corde
tuo.* 76. Baj.

Peccatum Philosophicum seu morale est
actus humani disconveniens naturae ratio-
nali & rationi. Theologicum vero morali-
te est transgressio libera divinae legis Phi-
losophicum quantumvis grave in illo, qui
Deum vel ignorat, vel de eo atra non co-
gitat, est grave peccatum, sed non est offi-
ciale Dei, neque peccatum mortale dissol-
vens amicinum Dei, neque aeterna pena
dignum. *Alex. VII. 24. Aug. 1690.*

*Videatur etiam Tractatus de Aliibus hu-
manis, de Legibus, de Gratia, de Charita-
te, de Iustitia & de Punititate.*

TRACTATUS III.

De Legibus.

Populus non peccat, etiam si absque ulla
causa non recipiat legem a Principe pro-
mulgatam. *Alex. VIII. 1665.* 28

Definitiva hæc sententia Deum homini
nihil impossibile precepisse, falso tribueri
Augustino, cum Palagii sit. 54. Baj.

Celebris illa Doctorum dictum Divine
legi mandata bizarri impleri. Altero mo-
do quantum ad certum quendam modum,
videlicet secundum quem valeant operan-
tem perducere ad regnum eternum, hoc est,
ad modum mentorum, communitatis est &
explodium. 61. Baj.

Teneat debet ignorantia, &c. *Vid. de
Aliibus humanis.*

*Videatur etiam Tractatus de Peccatis &
de Iustitia.*

TRACTATUS IV.

De Preceptis Ecclesiæ.

Preceptum servandi festa non obligat sub-
mortali, sepolcro scandalo, si abit con-
cupisces. *Inno. XI. 2. Mart. 1679.* 52

Satisfit Precepto Ecclesiæ si audiendo fa-
cio, qui duas ejus partes, non quartuor si-

mut a diversis celebrantibus audi. *Inno.*
XI. 2. Mart. 1679. 53

Frangens jejunium Ecclesiæ, ad quod tem-
pore vel in obediencia hoc faciat, puta,
quia non vult se subiecte precepto. *Alex.*
VII. 24. Sept. 1665.

In diejejunio qui lapsus modicum quid
comedit, etiæ notabilem quantitatem in fine
comedit, etiæ notabilem quantitatem in fine
comedit, non frangit jejunium. *Alex.*
VII. 2. Mart. 1666.

Onnes Officiales, qui in Republica cor-
poraliter laborant, sunt excusat ab obliga-
tione jejunii, nec debent le certifice, an
labor li comparabilis cum jejunio. *Alex.*
VII. 3. Mart. 1666.

Excolantur absolute a Precepto jejunii
omnes illi, qui iter agunt equitando, ut
cumque iter agant, etiam iter necessari
non sit, & etiam iter unius diei confi-
ciant. *Alex. VII. 8. Mart. 1666.*

Non est evidens, quod consuetudo non
comedendi ova & lachrynia in quadragesima
obliger. *Alex. VII. 8. Mart. 1666.*

Satisfacit precepto annua confessio,
qui constitutus Regulari Episcopo praedicta
rei, feus ab eo iniuste reprobato. *Alex. VII.*
24. Sept. 1665.

Qui facit confessionem voluntarie nulla-
tum, satisfacit precepto Ecclesiæ. *Alex. VII.*
24. Sept. 1665.

Nullus in fave conscientie Parochia sue
interfere tenetur, nec ad annum confessio-
nem, nec ad Missas parochiales, nec ad audi-
endum verbum Dei, divinam legem, fidem
rudimenta, morum doctrinam, quæ ibi in
Catechismis annuntiantur & docentur. *Sub*
Alex. VII. 1666. 30. Jan.

Talem legem in hac materia neque Epi-
scopi, neque Concilia Provinciarum, vel
nationum sancte, neque delinquentes ali-
quibus penis aut Ecclesiasticis centuriis
multitate possunt. *Alex. VII. 1659. 30.*
Jan.

Precepto communionis annua satisfit per
sacrilegiam Domini manducacionem. *Inno.*
XI. 2. Mart. 1679.

TRACTATUS V.

De Gratia, Iustificationis impii, & meritis.

Paganæ, Judæi, Heretici, aliique hujus
generis nullum accipiunt a JESU Chris-
to infusum, adeoque hinc recte inferes
in illis esse voluntatem nudam de incremento
sive omni gratia sufficiunt. *Alex. VII.*
1659. 20. Decemb.

Gratia sufficiens starci nostru non tam utilis, quam permixta est, sic ut proinde merito possumus petere a gratia conscientia libera nos Domine. Alex. VIII. 1680. 7. Decemb.

Prima proprieatis Iustitiae: Aliqua Dei precepta hominibus justis voluntibus & consonibus secundum praeferentes, quas habet vires, sunt impossibilia, sed quoque illis grata, qui possibilia siant. Sub Urbano VIII. 1641. & Alex. VIII. 1658. idibus Novemb.

Secunda. Interioris gratiae in statu naturae lapse nunquam restitutus. Sub Urbano VIII. 1641.

Tertia. Ad merendum & demerendum in statu naturae lapse, non requiriatur in homine liberis a necessitate, sed sufficiat libertas a coactione. Sub Urbano VIII. 1641.

Quarta. Semiplagianum admittantem prevenientis gratiae interioris necessitatem ad singulos actus eriam ad initium Fidei, & in hoc eram hacten, quod vellet eam gratiam esse talam, cui potest humana voluntas restituere, vel obtemperare. Ab Urbano VIII. Anno 1641. pridie Nonas Martii.

Quinta. Semiplagianum est dicere Christianum pro omnibus omnino hominibus mortuum sit aut sanguinem fuditur. Ab Urbano VIII. Anno 1641. pridie Nonas Martii.

Nec Angelis, nec primi hominis adhuc integrum merita recte vocantur gratia. 1. Baf.

Sicut opus malum ex natura sua est mortis externe meritorum, ne bonum opus ex natura sua est vita externe meritorum. 2. Baf.

Bonum Angelis & primo homini, si in statu illo permanescunt utique ad ultimum vita feliciter erit merces & non gratia. 3. Baf.

Vita externa homini integro & Angelo promissa fuit intuitor bonorum operum, & bona opera ex legi naturae ad ilam consequendam per se sufficient. 4. Baf.

In promulgatione dicitur Angelo & primo homini, continetur naturalis iustitiae constitutio, qua pro bonis operibus sine alio respectu vita externea justis permittitur. 5. Baf.

Naturali lege constitutum fuit homini, ut si in obedientia perseveraret, ad eam vitam pertransiret, in qua mori non posset. 6. Baf.

Primi hominis integri merita fuerunt prius creationis munda; sed iuxta modum loquendi Scriptura Sacra non recte vocantur gratia, sed iustitia, ut tantum iustitia, non etiam gratia debet nuncupari. 7. Baf.

In redemptis per gratiam Christi nullum intentum potest bonum meritorum, quod non sit gratis indigne collatum. 8. Baf.

Dona concessa homini integro & Angelo

fortitan non improbanda ratione possunt dici gratia, sed quia secundum ultimam scientiam nomine gratia tantum ea manera intelliguntur, que per Jesum male merentis & indignis conseruantur, ideo neque meritis, neque meritis, quae illis redditur, gratia dici debet. 9. Baf.

Solutionem pene temporalis, que peccato dimissio lape manet, & corporis reparationem proprie nonnulli meritis Christi adscribendam est. 10. Baf.

Quod pie & iuste in hac vita mortalium, que in finem conversari vitam consequemur aeternam, id non proprie gratiae Dei, sed ordinationi naturali statim initio Creationis constituta, iusto Dei iudicio depurandum est, nec in hac retributione bonorum ad Christi meritos recipiatur, sed tantum ad primam institutionem generis humani, in qua lege naturali institutum est, ut iusto Dei iudicio obedientia mandatorum vita aeterna reddatur. 11. Baf.

Pelagi sententia est opus bonum circa gratiam adoptionis fatus non est regni coelestis meritorum. 12. Baf.

Opera bona a filia adoptionis facta non accipiunt rationem meriti, ex eo, quod sunt per spiritum adoptionis inhabitantes coram filiorum Dei, sed tantum ex eo, quod sunt sine conformitate legi, quodque per ea praefatur obedientia legi. 13. Baf.

Opera bona iustorum non accipiunt in die iudicii extremi ampliorem metudem, quam iusto Dei iudicio merebentur acceptio. 14. Baf.

Ratio meriti non consistit in eo, quod qui bene operatur, habeat granum & inhabet spiritum fandum, sed in eo folum, quod obedit divinae legi. 15. Baf.

Non est vera legis obedientia, que habet esse charitatem. 16. Baf.

Sententia cum Pelagi, qui dicunt esse necessarium ali rationem meriti, ut homo per gratiam adoptionis sublinetur ad statum Desificium. 17. Baf.

Opera Catechumenorum, ut Fides & Penitentia, ante remissionem peccatorum facta sunt vita externea merita, quam vitam non consequentur Catechumeni, nisi prius praecedentium delictorum impedimenta tollantur. 18. Baf.

Humane naturae sublimatio & exaltatio in confortio divinae naturae debita sunt integrati primi conditionis, & proinde naturale dicenda est, & non supernaturalis. 19. Baf.

Cum Pelagi sententia, qui texum Apostoli ad Rom. 2. Capite, que legem non habent, 20. Baf.

naturalliter, que legis sunt, faciunt, intelligunt de genibus fidei gratiam non habentibus. 22. Baf.

Non solom fures si sunt & latrones, qui Christum viam & oltum veritatis & vita negant, sed etiam quinque aliunde, quae per Christum in via iustitiae, hoc est, aliquam iustitiam confundi posse dicunt. 24. Baf.

Aut tentationi ulli sine gratiae ipsius adiutorio resistenti hominem posse, sic ut in eam non inducarur, aut ab ea superter. 30. Baf.

Charitas illa, que est plenitudo legis, non est semper conjuncta cum remissione peccatorum. 32. Baf.

Catecumenus iuste, recte, & sancte vivit, & mandata Dei observat ac legem impleret per charitatem, ante obtentam remissionem peccatorum, que in Baptismi lavato de mun percepitur. 33. Baf.

Anor naturalis, qui ex viribus natura exortus ex sola Philosophia per elationem prouincios humanarum, cum injuria Crucis Christi defenditur a nonnullis Doctoribus. 36. Baf.

Omne quod agit peccator, vel servus peccati peccatum est. 35. Baf.

Omnis amor, &c. Vide de charitate.

Iustitia, qua justificatur impius per fidem confessum formaliter in obedientia mandatorum, que est operum iustitiae, non autem in gratia aliqua anima infusa, qua adoptatus homo in filium Dei, & secundum interiorem hominem renovatur ad divinam naturam, confors effectus, ut sic per spiritum sanctum renovatus, deinceps bene vivere & Dei mandatis obediens possit. 42. Baf.

Operis plerisque, que a fidelibus sunt, ut mandatis Dei parcant, cujusmodi sunt obedire Parentibus, depositum reddere, ab Penitentia.

PROPOSITIONES DAMNATAE

Circa materiam, quam Theologi tradunt cum D. Thoma in Secunda Secunda.

TRACTATUS I.

De Fide & Spe.

Necesse est infidelein in omni opere peccata. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 8

Omnis, quod non est fide Christiana supernaturalis, que per dilectionem operatur, peccatum est. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 11

Quando in magnis Peccatoribus deficere omnis amor, deficit etiam Fides, & etiam si videntur credere, non est Fides divina, sed humana. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 12

Fusilis & rotis consuilla est assertio de Pontificis supra concilium auctoritate argue in fide questionibus decernendis infallibilitate. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 29

Bolla Urbani VIII. in Eminenti est subcep-
titia. Alex. VII. 7. Decemb. 1690. 31

Ab infidelitate excusabitur infideli, non
credens dactus opinione minus probabili.
Iacob. XI. 2. Mart. 1679. 4

Fides non conferat cadere sub præceptum
speciale secundum se. Iacob. XI. 2. Mart.
1679. 16

Satis est actum Fidei semel in vita elicere.
Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 17

Si quis a potestate publica interrogatur,
sicut ingenue confiteri, ut Deo & Fidei
gloriosum confusio tacere, ut pectacum
sum per se non danno. Innoc. XI. 2. Mart.
1679. 18

Voluntas non potest efficere, ut affensus
fidei in se ipso sit magis firmus, quam mere-
tur pondus rationum ad affensem impellen-
tium. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 19

Hinc potest quis prudenter repudiare al-
fensem, quem habet supernaturalem. Inno-
c. XI. 2. Mart. 1679. 20

Affensus Fidei supernaturalis & utilis ad
salutem fiat cum notitia folum probabili
revelacionis, uno cum formidam, quia quis
formidet, ne non sit locutus Deus. Innoc. XI.
2. Mart. 1679. 21

Nomini Fides unius Dei necessitate medi-
necessaria videtur, non autem explicita re-
munerationis. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 22

Fides late dicta ex testimonio creatura-
rum similiue motivo, ad justificationem sus-
scit. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 23

Ab sollicitatione capax est homo, quantumvis
laborare ignorantia mysteriorum Fidei, &
etiam per negligenciam etiam culpabiliter
neicit mysterium sanctissimæ Trinitatis, &
Incarnationis Domini nostri Iesu Christi.
Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 24

Sufficiunt mysteria sanctissimæ Trinitatis &
Incarnationis semel creditisse. Innoc. XI. 2.
Mart. 1679. 25

Homo nullo unquam vita sua tempore
tenetur elicere actum Fidei, Spei, & Char-
itatis, ex vi præceptorum divinorum ad eas
virtutes pertinentium. Alex. VII. 24. Septem-
bris 1665. 1

Quamvis evidenter tibi constet Petrum
esse hereticum, non tenoris desuntari, si
probare non possis. Alex. VII. 24. Septem-
bris 1665. 2

Omnia opera infidelium sunt peccata, &
Philosophorum virtutes sunt via. 3. 35. Baj.

Infidelitas puto negativa, in his, quibus
Christus non est predicatus peccatum est.
68. Baj.

Libri prohibiti, donec expurgentur,
pollutum retineri, ulquidem admittitur di-

ligentia corrigitur. Alex. VII. 8. Mart.
1666. 45

Abfallitus ab heresi & alia videantur de Pe-
nitentia & Conjuris.

TRACTATUS II.

De Charitate.

AN peccet mortaliter, qui actum dile-
ctionis Dei semel tantum elicere? con-
demnare non audemus. Innoc. XI. 2. Mart.
1679. 5

Probabile est, ne singulis quidem rigoros-
e quinquenniis per se obligare præceptum
Charitatis erga Deum. Innoc. XI. 2. Mart.
1679. 6

Tunc solum obligat, quando teneat
iustificari, & non habemus aliam viam,
qua justificari possumus. Innoc. XI. 2. Mart.
1679. 7

Bonitas objectiva consistit in convenien-
ti objecti cum natura rationali, formalis
vero in conformitate actus cum regula mora-
rum: ad hoc sufficit, ut actus moralis tendat
in finem ultimum interpretative, hunc ho-
mo non teneat amare, neque in principio,
neque in decursu vita sua moralis. Alex. VII.
24. Aug. 1660. 8

Non tenetur proximum diligere actu in-
teriori & formali. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 9

Præcepto proximum diligendi fauiscere
possumus per filios actus extenuos. Innoc. XI.
2. Mart. 1679. 10

Si cum debita moderatione facias, potes
abiqui peccato mortali de vita aliis uscir-
fatu, & de illius morte naturali gaudere,
illam inefficaci affectu petere, sed de ob-
iectu quidem ex difficultate perdone, sed de ob-
iectu aliquod temporale emolumentum. Innoc. XI.
2. Mart. 1679. 11

Licitum est filio adorandi cupe-
re mortem Patri, non quidem ut malum Par-
tis, sed ut bonum cupientis, quia minimum
ei obvenient ut pinguis hæreditas. Innoc. XI.
2. Mart. 1679. 12

Licitum est filio gaudere de patrictio Pa-
rentis a se in obrietate perpetrato propter
ingenie divitias inde ex hereditate consecuta-
tas. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 13

Vix in sacrularibus etiam in Regibus invi-
tentes superfluum statui, & ita vix aliquis tem-
tetur ad elemosynam, quando tenuerit
santum ex superfluo statui. Innoc. XI. 2. Mart.
1679. 14

Homo existens in peccato mortali, vive
in reatu externe damnationis, potest habere
veram charitatem, & charitas etiam perfecta
go.

Juxta ordinem Tractatum Theologicorum. 539

potest consistere cum reatu externe damnationis.
70. Baj.

Differentio illa duplicitis amoris, naturali
scilicet, quo Deus amat ut auctor naturæ,
& gratuita, quo Deus amat ut beatificator,
vnde est & commentaria, & ad illuddam
facies licet, & plurimis veterum testimoniosis
excogitata. 34. Baj.

Omnis amor creature rationalis aut vi-
tiosa est cupiditas, qua mundus diligitur,
qua Joanne prohibetur, ut laudabilis ille
charitas, qua per Spiritum sanctum in cor-
de diffusa Deus amat. 28. Baj.

Videantur etiam Tractatus de Peccatis, de
Gratia, de Fide & de Justitia.

TRACTATUS III.

De Iure & Justitia.

Probabiliter existimamus judicem posse judi-
care juxta opinionem etiam minus proba-
bilem. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 1

Fas est viro honorato occidere inva-
lidentem, qui minor calumniam inferte, si alter
hac ignorancia vitari nequit. Idem quoque
dicendum, si quis impingat alapam, vel fulle
percutiat, & post impactum alapam vel
ictum nullus fugiat. Innoc. XI. 2. Mart.
1679. 2

Usura non est, dum ultra fortem aliquid
exigatur ranguin ex benevolencia & gratia
detrine debitur, sed solum si exigatur, tan-
quam ex iustitia debatum. Innoc. XI. 2. Mart.
1679. 3

Quidni nonnulli veniale sit, derelictis
autem iustitiae magnam sibi noxiam fallo
mentem elidere. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 4

Probabiliter non peccare mortaliter, qui
impunitus flagitio crimen alienum, ut siam iusti-
tian & honorem defendat, & si hoc non sit
probabile, vix illa opinio sit probabilis in
Theologia. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 5

Vix equis sit ad duellum provocatus pos-
tulat illud acceptare, ne timiditas nostram
sunt alios incurat. Alex. VII. 24. Septem-
bris 1665. 6

Est licitum Religioso vel cleroce, calu-
minatiorem gravia crimina de se, vel de sua
religione spargere minantem occidere, quan-
do alius modus descendendi non luperet, uti
suppetente non videatur, si calumniam sit
sat vel ipsi religioso, vel ejus religione pur-
lice & coiam gravissimum viris p. recta im-
pingere, nisi occidatur. Alex. VII. 24. Septem-
bris 1665. 7

Licit interficere falsum accusatorem, fal-
los testes, ac etiam judicem, a quo iniqua cer-
to immixta sententia, sialia via non potest
innocentem damnum evitare. Alex. VII. 24.
Sept. 1665. 8

Quando litigantes habent pro le opinio-
nes que probabiles, potest judex pecu-
niam accipere pro ferenda sententia in fa-
vorem

verem unius p̄e alio. Alex. VII. 24. Sept. 1665.

Licetum est mutuari aliquid ultra fōtem exigere, si lo obligat non repente-
dam formam auctem tempus. Alex.
VII. 8. Mart. 1666.

Videatur etiam Tractatus de Actibus
manus, de Peccatis, & de Legibus.

TRACTATUS IV.

De Beneficiis, de Simonia, de iuris divisione
Episcopali, & de Regularibus.

Qui non potest recipere Matutinum &
Laudes, potest autem recipere reliquias
horas, ad nichil tenetur, quia major pars trahit
ad se minorem. Innoc. XI. 2. Mart. 1679.

Date tempore pro Spirituali non est sim-
onia, quando tempore non datur tan-
quam precium, sed dunatax tanquam mo-
tivum conferendi, vel efficiendi spirituali,

vel etiam quando tempore sit folium gra-
tuata compensatio pro spirituali aut e con-
tra. Innoc. XI. 2. Mart. 1679.

Et id quoque locum habet, etiam si tem-
porale sit principale inopinum dandi (spiritu-
tate), immo etiam sit finis ipsius rei spirituali,
sic ut illud pluris astimetur, quam res spi-
ritualis. Innoc. XI. 2. Mart. 1679.

Cum dixit Concilium Tridentinum, eos
alienis peccatis communiques mortaliter
peccare, qui, nisi quos dignos & Ecclesiæ
magis utilles ipsi judicarent, ad Ecclesiæ
promoventer: Concilium vel primo videtur
per hoc digniores non aliud significare ve-
le, nisi dignitatem elongiorum sumpo-
comparativa propositio, vel secundo lo-
cutione minus propria ponit digniores, ut
excludat indigos, non vero dignos, vel tan-
dem loquitur tertio, quando sit conclusus.

Innoc. XI. 2. Mart. 1679.

Restitutio a Pio V. imposta beneficiis

non recitantibus, non deberus in conscientia
ante sententiam declaratoriarum judicis eo,

quod sit pena. Alex. VII. 24. Sept. 1665.

Habens Capellani collationem, aut
quodvis beneficium Ecclesiasticum, si studio
literarum vacet, faciat obligationem
ei, officium per alium recite. Alex. VII.
24. Mart. 1665.

Non est contra justitiam beneficia nos
conferre gratis, quia collator conferens illa
beneficia Ecclesiastica pecunia interveniente
non exigit illam pro collatione beneficij, sed
veluti promulgmento temporali, quod ti-
bi conferre non tenebatur. Alex. VII. 24.

Sept. 1665.

Restitutio fructuum ob omissionem ho-
tarum suppleri potest per qualcumque elec-
moynas, quas antea beneficiarius de fructu
bus sui beneficii fecerit. Alex. VII. 8. Mart.
1666.

In die Palmaturam recitans officium Pâcha-

le faciat Præcepto. Alex. VII. 8. Mart.
1666.

Unico officio potest quis satisfacere du-
plici præcepto pro die prefaci & caginio. Alex. VII. 8. Mart. 1666.

Annum legatum pro anima relicuum non
durat plusquam per decem annos. Alex. VII.
8. Mart. 1666.

Regulares mendicantes petere possunt il-
luc a Judicibus secularibus, ut injungant
Episcopis, quatenus ipsi mandata concen-
tiant ad praedicandum in Adventu & Qua-
dragesima, quod si renunciare facere Episcopi,
Decretum. Judicium facultarium tantundem
valit, ac si permisso dictis Religiosis conce-
fa fuisset. Alex. VII. 30. Jan. 1659.

Regulares possunt in foro conscientie
uit privilegii, que sunt expelle revertata
per Tridentinum. Alex. VII. 8. Mart.
1666.

Plus videatur in Tractatu de Penitentia
sive finem, & Præceptis Ecclesiæ.

PROPOSITIONES DAMNATAE

Circa materiam, quam Theologi tradunt cum D. Thoma in
tertia Parte & Supplemento.

TRACTATUS I.

De Incarnatione, usi & de M. Virg.

Sempelagianum est, &c. Videatur Gratia.
Dedit semel ipsum pro nobis oblatio-

nem Deo non pro solis electis, sed pro omni-
bus & solis fidelibus. Alex. VIII. 7. Decemb.
1690.

Oblatio in templo, qua sicut a B. V. M.
in die purificationis sicut per duos palles co-
luta.

Fuxa ordinem Tractatum Theologicorum. 541

fumbarum, unum in holocanthum, & alte-
rum pro peccatis sufficiens testantrur, quod
indiquerunt purificatione, & quod filii, qui
offererentur, erant macula matris, macularus
est secundum verba legis. Alex. VIII. 7. De-
cemb. 1690.

Opera justitia & temperantia, quae Chri-
stus fecit ex dignitate personæ operantis non
traverunt maiorem valorem. 19. Baj.

Nemo præter Christum est abique pecca-
to originali, hinc B. Virgo mortua est propter
peccatum ex Adam contractum, omnemque
eius afflictiones in hac vita, sicut & afflictionis
iustorum futuræ ultiores peccatis actualis
vel originalis. 73. Baj.

Laus, que defertur Maria, ut Maris, Va-
na sit. Alex. VIII. 7. Dec. 1690.

Videatur etiam Tractatus de gratia & fide.

TRACTATUS II.

De Sacramentis in genere.

Non est illicitum in Sacramentis conser-
vare, sed sequi opinionem probabilem de val-
lore Sacramenti, relata tunc, nisi id
vetetur, & conventione, ut periculum gra-
vis danni incurriende, hinc sententia pro-
babili ratione utendum non est in collatio-
ne baptisim. Ordinis Sacerdotalis arti Epis-
copalis. Innoc. XI. 2. Mart. 1679.

Urgens iunctus gravis est causa justam Sa-
cramentorum administrationem simulandi.

Innoc. XI. 2. Mart. 1679.

TRACTATUS III.

De Baptismo & Confirmatione.

Valuit aliquando Baptismus sub hac for-
ma collatus: In nomine Patris, præter-
missis illis: Ego te baptizo. Alex. VIII. 7. De-
cemb. 1690.

Valet Baptismus collatus a Ministro, qui
omnem ritum exterrum formanque bapti-
zandi observat, intus vero in corde suo apud
se resolvit, non intendit, quod facit Ecclesia.

Alex. VIII. 7. Decemb. 1690.

In hominibus penitentibus ante Sacra-
mentum abolitione & in Catechumenis
ante Baptismum vel vera justificatio, separa-
tam tamen remissione peccatorum.

Unde in Sacramento Baptismi, aut Sacre-
dotis abolitione proprie zetaut peccati
dunatax tollitur, & ministerium Sacerdo-
tum solum liberat a zetaut.

Revera peccata, qui odio habet peccatum
mete ob ejus turpitudinem & inconvenien-
tiam.

TRACTATUS IV.

De Eucharistia & Sacrificio Missæ.

Sacilegi sunt judicandi, qui jus ad Com-
munionem percipiendam pretendunt, &
antiquam condignam de delicto suis peni-
tentiam egrant. Alex. VIII. 7. Dec. 1690.

Similiter arcendi sunt a facta communio-
ne, quibus nondum inest amor Dei purifi-
cans & omnis mixtions expers. Alex. VIII.
7. Decemb. 1690.

Præceptio communionis, &c. videantur
de precipiis Ecclesiæ.

Duplicatus stipendiū potest sacerdos
pro eadem Missa licet accipere, applicando
potest partem etiam specialissimum fru-
ctus ipsim celebranti correspondentem,
idque post decreum Urbani VIII. Alex. VIII.
24. Septemb. 1665.

Potest Decetum Urbani potest sacerdos,
cui Missa celebranda traduntur, per alias
satisfacere, collato illi minore stipendiū, alia
parte stipendiū habi renta. Alexander VIII.
24. Septemb. 1665.

Non est contra justitiam pro pluribus fa-
cilius stipendiū accipere, & sacrificium
unum offere, neque etiam est contra fideli-
tatem, etiam si promisit promissione per
juramento firmata danti stipendiū, quod
pro nullo alio offert. Alex. VIII. 24. Se-
pemb. 1665.

Mandatum Tridentinum factum Sacerdoti doti
aeriscenti in necessitate cur peccato mortali
confundri quamprimum, est Confusum,
non præceptum. Alex. VIII. 8. Mart. 1666.

Illa particula, quamprimum intelligitur,
cum Sacerdos suo tempore confundebit.
Alex. VIII. 8. Mart. 1666.

Sacrificio Missæ non alia ratio est fa-
cificium quam generali illa, qua omne opus
quod sit, ut sancta Societas homo Deo in-
habeat.

45. Baj.

TRACTATUS V.

De Panitia, Indulgencia, &
Confusione.

Timor gehennæ non est supernaturalis.
Alex. VIII. 7. Decemb. 1690.

Atrito, que gehennæ & penitentiæ
mete concipiunt sine dilectione benevolenzie Dei
propter se, non est bonus morus ex supernatu-
ralis. Alex. VIII. 7. Dec. 1690.

Revera peccata, qui odio habet peccatum
mete ob ejus turpitudinem & inconvenien-
tiam.

tiam cum natura sine ullo ad Deum offendit et non respectu. Alex. VIII. 7. Dec. 1690. 9
Ordinem paenitentis satisfactionem absolutionis induxit non politia, aut institutio Ecclesie, sed ipsa Christi lex & praeceptio, natura rei ipsius quodammodo distinxit. Alex. VIII. 7. Dec. 1690. 16

Per illam proximam mox absolvendi, ordinem paenitentis est inventus. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 17

Confutatio moderna quadam administrationem Sacramenti Penitentiae, etiamquam plurimorum hominum sullenter autoritas, & multi temporis diuturnitas confusione, nihilominus ab Ecclesiis non habetur pro usu, sed abusu. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 18

Homo debet agere tota vita paenitentiam pro peccato originali. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 19

Confessiones apud Religiosos factae, plerique vel factilige sunt, vel invalidae. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 20

Parochianus potest soficari de mendicantibus, qui eleemosynis communibus vivunt, & imponenda nimis levi & incongrua paenitentia seu satisfactione ob qualcum vel lucrum subtilis temporalis. Alex. VIII. 7. Decemb. 1690. 21

Frequens confessio & communio, etiam in his, qui gentiliter vivunt, est nota praedictissimis. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 22

Probabile est sufficere attritionem naturali modo honestam. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 23

Non tenemur Confessario interroganti fateri peccata licuius confusuridem. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 24

Litterae sacramentarii absolvere dimidiate tantum. Confessor ratione magni concursus penitentis, qualis v. g. potest contingere in die magna festivitatibus aut anniversariis. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 25

Penitenti habenti confusuridem pecandi contra legem Dei, naturae aut Ecclesie, eti emendationis spes nulla apparet, nec est neganda, nec differenda absolutione dummodo ore proferat se dolere & proponeat emendationem. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 26

Potest aliquando absolves, qui in proxima occasione versatur peccandi quam posset & non vult omittentes quomodo imo directe & ex proprio querit, aut eo de ingerit. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 27

Proxima occasio peccandi non est fugienda, quando causa aliqua utilis aut hone-

sta non fugiendi occurrit. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 28
Licitum est quædere directe occasionem proximam peccandi pro bono spirituali vel temporali nostro vel proximi. Innoc. XI. 2. Mart. 1679. 29
Absolutionis capax, &c. Videatur de Fide.

Præstat regulares possunt in foro conscientiae absolvere quoquefuscales ab hexaletis occulta, & ab excommunicatione properam can inculta. Alexand. VII. 24. Sept. 1665.

Confessarius, qui in sacramentali confessione tribuit penitenti chartam postea legendum, in qua ad venerem iniciat, non confetur sollicitate in confessione, ac propter non est denuntiandus. Alex. VII. 24. Sept. 1665. 30

Modus evadendi obligationem denuntiandæ sollicitationis est, si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ipsum absolvere ab ipso onere denuntiandi. Alex. VII. 24. Sept. 1665. 31

Peccata in confessione omnia seu oblitera obinfans periculum vitae, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti confessione expunere. Alex. VII. 24. Sept. 1665. 32
Satisfactio precepito annue confessionis, &c. Vide in Traditione de Preceptis Ecclesie. Qui facti confessum, &c. Vide in Traditione de Preceptis Ecclesie.

Penitenti propriæ auctoritate substituere sibi aliud potest, qui loco ipsum penitentiam admipiet. Alex. VII. 24. Sept. 1665. 33

Qui beneficium curatrum habent, possunt sibi eligere in Confessori simplicem Sacerdotem non approbatum ad ordinario. Alex. VII. 24. Sept. 1665. 34

Mollities, Sodoma, bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infame, ideoque sufficit dicere in confessione procurare pollutionem. Alex. VII. 24. Sept. 1665. 35

Qui habuit copulam cum solita satisfacit confessionis precepito, dicens: commisi cum soluta grave peccatum contra castitatem, non explicando copulam. Alex. VII. 24. Sept. 1665. 36

Non est obligandus concubinarius ad ejiciendam concubinam, si haec nimis utilis effet ad oblectamentum concubinarii, vulgo regalo, dum deficiente illa nimis agere ageret vitam, & aliae epulu radio magno concubinariis afficerent, & alia famula nimis difficile invenirentur. Alex. VII. 8. Mart. 1666. 37

Quoad forum conscientiae reo corredicatur.

ejusque contumacia celante, cellant censura. Alex. VII. 8. Mart. 1666. 38

In hominibus penitentibus, &c. Vide de Baptismo.

Penitentis non vivificatur ministerio Sacerdotis abdicens, sed a solo Deo, qui penitentiam suggerens & inspirans vivificat cum, & reficiens, ministerio autem Sacerdotis solus statutus solvit. 39

Per contritionem etiam cum charitate perfecta & cum votu suscipiendo conjunctam non remittunt crimen extra casum necessitatis ab Martyribus sine actuali sufficiencia Sacramenti. 40

Satisficationis laboriosa justificatorum non valent expiare de condigno penam temporalem restantem post culpam condonatam. 41

Licet per literas five per intermissionem Confessio absent sacramentali conficiari, & ab eodem abiente absolucionem petere. Damata sub Clem. VII. 20. Jun. 1602. hancque pro iuria ut parte intelligendam est declaratio Paulus V. An. 1605. 42

Per confessionem Sanctorum in indulgentias communicas non propriæ redditum nostra delicia, sed per communionem charitatis nobis corpus passionis imperiuntur, ut dignissimus, qui pretio languebit Christi a penit. pro peccatis debitis liberemur. 43

Indulgenter concessa Regularibus, & revocatae a Paulo V. hodie sunt revalidatae. Alex. VII. 8. Mart. 1666. 44

Scientia ex confessione aquifita, modo fia fine directa aut indirecta revelationes & gravamine penitentis, ut licet, si aliud multo gravius ex non uia sequatur, in cuius comparatione prius merito commendatur: addita deinde explicatione fine limitatione, quod sit intelligenda de uia scientia ex confessione acquifita cum gravamine penitentis, feclusa quaquecumque revelatione, atque in calo, quo multo gravius gravamen ejusdem penitentis ex non aliud lequeretur. Hac proposito quatenus admittit ultimam dictam scientiam cum gravamine penitentis, etiam cum dicta explicatione fine limitata non probabitur. Anno 1652. 18. Novembris. unica.

Liber prohibiti, &c. Videatur de Fide.

Sententia afferens bellum contra colum prohibere abolutionem hereticis & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogatur facultati Tridentini, in qua de-

ciuntur mariti occidentes uxores propriæ autoritate uxorem in adulterio depr. heremam. Alex. VII. 24. Sept. 1665. 45

Finis Propositionum, balneum usque in annum 1657. quantum innotuit, damnacionem & uitium finis errorum & novitatum.

INDEX

TRACTATUUM THEOLOGIAE ERRONEÆ.

Ex prima Parte,

TRACT. I. DE DEO. Pag. 532
De Creatione hominis; 533

Ex prima secunde.

DE Actibus humanis & conscientia, &c. 533
De Peccatis, 534
De Legibus, 535
De Praeceptis Ecclesiae, ibid.
De Gracia, Justificatione impii & merito, ibid.

NB. Numerus post propositiones ad finem positus, designat Ordinem ac Numerum, in quo talis propositio est inter propositiones damnatas a summo Pontifice ibidem nominato. Lege & Cave.

F I N I S.

INDEX

Ex secunda secunde.

D E Fide & Spe, 537
De Charitate, 538
De Iure & Justitia, 539
De Beneficiis, Simonia, Jurisdictione Episcopali & Regularibus, 540

Ex tercia Parte & supplemento,

D E Incarnatione, uti & B. M. V. 540
De Sacramentis in genere, 541
De Baptismo & Confirmatione, ibid.
De Eucharistia & Sacrificio Missæ, ibid.
De Penitentia, Indulgentiis & Censuris, ibid.
De Matrimonio, 543

INDEX

RERUM ET VERBORUM IN TEXTUM

CONCILII TRIDENTINI COPIOSISSIMUS.

A

Abbates quonodo eligendi, 387, & qui in monasteriis sunt ordinum Capita, 413
Abbes confuram, nec minores ordines illis conferant, qui libi subiecti non sunt, 226
Abbatum officium in lectore eligendo, 20, in assilendo degradacione loco Episcoporum, 97, in visitando, 393, 413
Abbatum monasteria ab Episcoporum juridictione excepta, 393, 413
Abbatum privilegia, quando essent, 226
Abbatum negligenti quando suscipiantur, 21
Abbatissæ creatio qualis, 389
Abbatissæ duobus monasteriis non praeficienda, ibid.
Abbatissæ officium in professione monialium, ibid.
Abbatissæ commendabat ad Episcopo visitandæ, 165, qui sunt ordinum Capita, quibus conferuntur, 413, etiam enus in Seminario constitutendo, 239
Abesse Episcopo quando, & quamdiu licet, & quia pena multitudine absentes, 206, & quando alii curatis, ibid. & quantum Canonici, & similibus, 315
Abesse non videtur, qui aliquantisper absit, 206
Abentia affectata non disolvit vinculum matrimonii, 250
Abentia Episcoporum denuntianda Romano Pontifici, 47, & quia sit legitima, & a quibus probanda, 206
Abens, qui cura animarum incumbit, praefens judicatur, 207, Cartera vide in verbo *Referentia*,
Abfolutio sacerdotalis quæ, & quod sit actus judicialis, 105, 107, 112, & seq.
Abfolutionis ministri, 107
Abfolutio delicti quando non admittenda, 98
Abfolutio in quibus casibus fieri possit ab Episcopo, 108, 117
Abfolutio a summo Pontifice impetrata ultrapontibus bona, & iura Ecclesiastica non alter prodebet nisi quæ detinent, restituant, 199
Lone, Trid. cum Gall.

Abfus tollendi, 166, 457, maxime exortia in indulgentiis, 166, 457, & in missarum celebrazione, 176, & in concionibus populibus, 370, & in Sanctorum celebratione, 371
Accesiones ad beneficia iuriis patronatus quando tollende, 414
Accelis non concedendi, nec concessi extendi, 432
Acclamations Patrum in fine Concilii, 460
Acolythus quando, & cur instituti, 202
Acolythus, 313
Acta appellanti gratis exhibenda, 97, & infra quantum tempus, 164, & quomodo ad judicem appellationis transfenda, 365, & seq.
Acte transgreſſio, 9, & 33, quomodo solutur, ibid.
Administratio bonorum monasteriorum ad quos specter, 373
Administratores locorum pitorum quibus ratione reddit, 166, & de quibus administratores bonorum Episcopatus Sede vacante, 341, & seq.
Adolescentium etas prona ad mundi voluptates, 218
Adoratio Christi, 88
Adoratio Eucharistie, 91
Adventus Christi mysterium, 39
Adulteria pena, 284
Adulterium non dirimit matrimonium, 250
Adulterorum iudicatio, 31
Aetas ad dignitates obtinendas legitima, 315, ad beneficia, 216, ad ordines, 231, ad Seminaria, 239
Affinitas ex fornicatione in 1, & 2, gradu tantum matrimonium dirimit, 275
Alcas fugere clericis debent, 181
Alexandri III. constitutio, 62, 159
Alienare quando clericis non licet, 199
Altare per menlam intelligitur apud Paulum, 171
Ambulationes sub Missa tollante Episcopi, 177
Animarum cura non negligenda, 46, 71
Annexa beneficia singulis annis visitare cura est Episcopi, 69

Mm

Annus